

Anna Piechocka

SŁUCHAJ SERCEM

Knyszyn 1997

Daj nam chleba powszedniego...

Daj nam chleba powszedniego,

Matko, Łaskawa Przyrodo.

Nakarm głodnego

obfitych plonów urodą.

Daj chleba powszedniego,

nie karz burzą i gradem.

Nakarm głodnego

dostałym, słodkim ziarnem.

Daj chleba powszedniego

ptakom, zwierzętom i ludziom.

Nakarm głodnego

po ciężkim żniwnym trudzie.

Daj, Matko, żyzne kwitnienie

na dobre zbiory -

i ciepłe wiatropylenie

na pszczele miodozbiory.

Przyrodo, Matko Tworzenia,

dojrzewaj i rozkwitaj,
niech twoja bogata ziemia
nakarmi wszystkich do syta.
Niechaj na marne nie pójdzie
kropelka ludzkiego znoju.
Spraw, aby wszyscy ludzie
chleb pożywali w spokoju.

Sianów, 24 VI 1991

Poemat

Pozdrawiam cię, moje miasteczko -
pozdrawiam cię i witam!
Z gorącym wzruszeniem serca
w twoje progi przybywam.
Miasteczko moje prześliczne,
gródka -patyną lat stary -
historio romantyczna Zygmunta i Barbary.
Miasto w bzach i akacjach
kwitnących na wszystkich ulicach -
drzewa w majowych kreacjach-
zapachów kadzielnica.

Taka jestem tutaj szczęśliwa
w tych zapachach, co płyną do mnie -
że się czuję jak kwiatek narcyza,
uwięziony w perfum flakonie.

W oknach pełno jaskółczych świergotów
i kolorów malw i pelargonii.

Tam dziewczyna na łańcucha warkoczu
ciągnie wodę z przepastnej studni.

I dziewczyny urodziwe dokoła -
chłopcy gibcy i rześcy jak sosny.
Jak bruneci -to czarni jak smoła,
jak blondynki -to złote jak kłosa.

Tutaj ludzka jest przyjaźń taka:
jesteś gościem -to serce na dłoni.

Tu sentyment do kwiatka, do ptaka -
do piosenki z młodości -do wspomnień...

Czy słyszeliście takie dzwony
przy niedzielnym grające święcie!

Tylko słuchać tych dźwięków dostojnych -
jak polonez w szopenowskim koncercie.

Tutaj jeszcze rankiem o świcie -

błyskawicą kosy śpiewającej -
kosiarz trawę tnie -jak księżycem
srebrne gwiazdy, przed wschodem słońca.

Na łąkach konie spętane na trawie
roztrząsają grzywami przedświty -
rzeniem mylą rechoty żabie
i skowrończe poranne modlitwy .

Tutaj zieleń tak bujna i świeża -
w kwietnych łąkach po pas się brodzi,
a wieczorny bocian odmierza
złocąc nogi w jaskrów powodzi.

Wstęga rzeki napięta jak struna
w młyńskim kole nagrywa melodię
i wplątuje w mruczenie młyna
wieczną swoją za dolą -tęsknotę.

Jeszcze widzę -jakby to było wczoraj -
moją małą siostrę w tej rzece -
jasną grzywkę opadłą na czoło -
srebrną rybę łowiącą -widelcem...
Jeszcze widzę jak mąci się woda,
kiedy ryba plusnęła w głąb szyby...

Jak to dawno... i jaka szkoda,
że już nigdy nie złowimy tej ryby...

A nad wszystkim bezkresna czasza

i obłoki jak trzepot motyli -
takie niebo w lśniących atłasach
i w niezwykłym błękicie Cecylii.

Można iść i iść ulicami,
które kończą się łąką lub polem,
a za polem -ciemnymi skrzydłami
obejmuje las miasto półkolem.

Lasy szczybią nieba kolisko
białą szosą rozcięte na dwoje.
Tutaj sercu jest wszędzie blisko.

Tutaj oczom i duszy spokojnie.

Tutaj noszę serdeczne wspomnienia -
czekam, patrzę, by nic nie uronić.

Będę chodzić pełna wzruszenia
z miękką, ciepłą sasanką w dłoni.

Sianów, 11 V 1985

Słońce

Chodzi przepyszny ogier po niebiosów głębi
i promienistą grzywą nerwowo potrząsa,
jakby go kłos pszeniczny łaskotał po kłębie,
jakby go złoty owad po słabiźnie kąsał.
Rączymi kopytami w błękit nieba bije,
gorąco z nozdrzy bucha, gdy w zenicie stanie,
wtedy z mórz, rzek i jezior czystą wodę pije,
rży i parska na dobre ziemi plonowanie.
Pióropusze obłoków roztrąca i depcze.
Promienny pył opada w lipy i jawory .
Złotymi podkowami snopy iskier krzesze
w pszeniczne dojrzewanie, w pszczele miodozbiory.
Na gór najwyższe szczyty w galopie się wspina,
po czubach drzew się tarza w rozkosznej zieleni.
Gorąca piana, z pyska ścieka struga wina
i wsiąka żyzną chucią w pełny kielich ziemi.

Sianów, 24 VI 1.9.92

Muzyka wiosny

Wiosna się wreszcie zbudziła

po długiej, ciężkiej zimie,
już skrzydła rozpuściła,
jak łabędź -w słońce płynie .

W gwałtownym kipieniu ziemi,
w srebrnieniu nieba barwy -
zieleń szampanem się pieni
w gorzkim zapachu trawy .

W gałęziach pąków niepokój,
kos szalejący w topoli,
skowronek na obłoku,
drgający wśród tremoli.

W ulach szykują śpiesznie
lot ślubny królowej pszczelej -
już nasypały czereśnie
confetti na jej wesele.

W pniach drzew szumi i płynie
dziki pęd soków i dreszcze
i pierwszy słowik w gęstwinie
śpiewa lirycznie wiersze.

Wszystko jest pieśnią radosną,
wszystko w miłości się splata -

oto muzyka wiosny,
co gładzi grzechy świata.

Sianów, 15 IV 1996

Żniwa

Dzień robotny troskliwie chodzi w zbożu z kosą -

Błyskawicą tnie pole od miedzy do miedzy -
z chrzęstem kładzie za sobą równiutkie pokosy -
miarowy rozmach ramion w rytmie poloneza.

Wiąże w snopy spłoszone przepiórki wołania,
sny niespokojnych nocy i modlitwy kmieci,
sytość letniego słońca w gęstym mleku ziarna,
i troski i nadzieje człowieczego serca.

Przystaje, by na chwilę ugasić pragnienie,
pijąc łąpczywie zimne, kwaśne mleko z dzbanka
i pod nawisem snopa, w chłodnej strudze cienia
osełką w strunę kosy wklepie tryl skowronka.

Wiatr -jak pies, na dnie zboża mokre cienie
płoszy -

pędzi szumiące zboże aż pod nieba kraniec -
zagania złotą jasność pod kontredans kosy

i z opłotków, koguta -na pogodę -pianie.
Pan Bóg pod snopem przysiadł na przygarści trawy -
słucha jak kosa dźwięcznie po zagonach śpiewa -
Żdźbłem zboża pracowitym polom błogosławi -
sytnym bochnom słodkiego razowego chleba.

Sianów, 4 VIII 1990

Matka Boska Siewna

Idzie polem panna jesienna,
jasna, cicha Matka Boska Siewna,
ugorami idzie i rżyskiem -
błogosławi je brzozowym listkiem.
Wypatruje, gospodyni troskliwa,
co wśród ścierni pozostało po żniwach.
Co się schyli -zbierze kłosów garstkę -
nazbierała już pełną zapaskę,
nazbierała w fartuszek zgrzebny
złotych kłosów i ziaren -po wręby.
Teraz pójdzie przez polską ziemię,
aby wysiać zebrane brzemię,
tam gdzie leżą nie obsiane ugory

na następne sierpniowe zbiory.
Każdy skrawek ziemi, w urodzaju
niech nadzieją ludziom zakwita,
by Polacy -we własnym kraju -
własny chleb jedli do syta.
Co zasiała -Polakom wystarczy -
tylko obcy niech tu nie frymarczy,
tylko obcym od tej ziemi -wara -
bo ją polska Matka Boska zasiała!
Gdy obsiała ugory wszystkie-
poszła cicho miedzą jesieni,
błogosławiąc brzozowym listkiem
naszej pięknej, kochanej ziemi.

Sianów, 4 VII 1997

Świątek (z ulicy Białostockiej)

Przy końcu mojej ulicy
stoi kapliczka drewniana
a w głębi maleńkiej niszy -
figurka świętego Jana.
Siermiężna na nim szata,

drewno spękało na licu -

ludzie mówili przez lata,

że Święty strzeże ulicy.

Kto go rzeźbił w tym drewnie,

jaki tych dziejów początek -

nikt tego dziś już nie wie,

pewnie zapomniał sam Świętek.

Pamiętam, kiedyś ptaszek

uwił tam sobie gniazdko -

usunął się Święty w kącik,

aby nie było mu ciasno.

Uśmiechał się -naprawdę! -

w tym swoim rozmodleniu,

kiedy to ptaszę barwne

siadało mu na ramieniu.

Przygarniał ptaszka rękami

i bardzo był szczęśliwy ,

jak gdyby nie był drewniany

ale prawdziwy -żywy.

Zbierał w rękawy deszcze

i poił nimi ptaki,

chwycił promyki słoneczne
i grzał malutkie pisklaki.
Przeszły przez Knyszyn wojny,
burze, niedole i smutki,
a Świątek trwa spokojny,
dobrotliwy, starutki...
Choć zapomnieli wszyscy -
lecz ja do dzisiaj wierzę,
że święty Jan z kapliczki
mojej ulicy strzeże.
Sianów, 5 II 1996

Gehenna

W tę noc był mróz trzaskający
i niebo jak ołów ciężkie
gdy Maryja z Józefem
szli w ciemne polskie nieszczęście.
Po Polsce wichur szalał,
czołgami tętniły drogi,
a dzwony biły i biły
na niedole i trwogi.

W taką noc wigilijną,
noc grozy i zawiei
przyszła Maryja do Polski
urodzić Syna Nadziei.
Szli oboje bezdomni
w wielkiej rozpacz i lęku
po śniegu krwią zbroczonym,
wśród karabinów szczęku.
Wszystkie drzwi były zamknięte
i nigdzie ciepłego kąta...
Nie urodziła Matka
w Polsce swojego Dzieciątka...
I poszła rozstajami
z ciężkim smutkiem i żalem
urodzić swego Syneczka
w szczęśliwszym Jeruzalem.

Sianów, 24 XII 1981

Obozowy chleb

Troskliwie zebrane okruchy chleba
w zagłębienie dłoni

droższe od pereł.

Jak najdłużej zatrzymać je na języku -

Smak chleba pod podniebieniem

Smakować okruch z nabożnym skupieniem..

Okruch, wytrącony butem z dłoni

Skarb, wdeptany w błoto butem

Żal i szloch

po straconym okruczu chleba.

Nie nasycił głodu -taka okruszyna,

ale był nadzieją przetrwania

powrotu do rodzinnego pieca

gdzie zapach pieczonego chleba

sycił siłę i rumienił uśmiech dziecka.

Ja znam cenę okrucza chleba -

wy jej nie znacie.

Oby nigdy nikt

nie wytrącił wam go butem z dłoni.

Stalinogorsk, 2 II 1946

Modlitwa wigilijna

O, Gwiazdo Betlejemska,

gwiazdo, polska kolędo,
świeć nad moją Ojczyzną,
zatrzymaj się,
nie znikaj prędko,
nie odpływaj w niebo daleko,
nie gaśnij,
świeć nad moją Ojczyzną
od innych gwiazd jaśniej.
O, Gwiazdo Wigilijna,
promyku dobroci Boskiej,
ty świecisz Narodzonemu
świeć i dla mojej Polski.
Nie znikaj z naszego nieba,
zostaw nam trochę ufności,
nam tak nadzieja potrzebna,
łut wiary i łut miłości...
O, Pastorałko rzewna,
iskierko Bożej łaski,
Gwiazdo Dobrej Nowiny
świeć jaśniej dla mojej Polski.

Sianów, 24 XI 1.9.95

Wróć na początek

O pogodę na żniwa

Słońce wyrosło znakomicie jak bochen chleba w dzieży -

tylko go upiec w zenicie

by było rumiane i świeże -

Tylko nie zauroczyć,

deszczem nie pomoczyć -

nasycić je urodą,

letnią, lipcową pogodą -

złotem i miodem pokropić

i powoli -powoli za lasy potoczyć -

Tam nakryć liściem klonowym,

czystym zmierzchem liliowym,

by w chłodzie nie szcerstwiało,

zakalca nie dostało -

ukołysać, utulić,

promienne oczy stulić,

aby spokojnie spało -

Niechaj śnią mu się sny złote

na jutrzejszą pogodę -

Niech wyśpi się do syta
i wstanie o brzasku siwym
i świeci koźbie żyta -
bo zaczynają się żniwa -
Knyszyn, 18.07.1932